Fra: "Roger Blindingsvolden" <rogbli@yahoo.no>
Sendt: tirsdag 29. september 2026 23:17:08
Til: "Kristine Naas" <krn@nve.no>
Emne: Saksnr: 202402420_Tilleggskomentarer etter befaring ifm. regulering av Opoftevannet

Hei

Saksbehandler Kristine Naas nevnte i avslutningen av befaringen den 24/9 at man kunne sende inn ytterligere kommentarer hvis noe ikke kom godt nok frem.
Ettersom man er lidenskapelig interessert i Sjøørretens gytebekker og var aktiv vedr. registrering av disse for omlag 20 år siden så kjenner man godt lokalitene i området.
Noe man forøvrig føler man fikk greit frem i innsendt høringsbrev samt fikk muligheten til å nærmere forklare på befaringsdagen både ved Åpteåna og Tosås. Allikevel er det verdt å presisere at Tosåsbekken som renner ut fra Tosåstjødna og ned til fjorden virker å kunne bli mye hardere rammet enn man tidligere tenkte.

Dette kom frem når Baring forklarte hvordan de så føre seg rørtraseen fra Tosåstjønna og ned til fjorden. Det er veldig trangt i området med steinur på begge sider av veg og bekk, samt at bekk også krysser vegen omtrent midt på.
Bredden og dybden på grøft som også trolig vil kreve nedsprengning vil utvilsomt påvirke denne sårbare bekken negativt. Som man forklarte på stedet befaringsdagen så vil det måtte bli et kolossalt krater i den trange passasjen i anleggsfasen med en oppgravd bekk som sannsynlig vil forsvinne ned i de grove steinmassene, ikke bare i anleggsperioden, men med meget stor risiko vil forsvinne ned i grunnen ved lav vannføring også når tiltaket er ferdigstilt. For erfaringsmessig så har man tidligere andre steder observert at de tette sedimentene som over hundrevis, for ikke å si tusenvis av år har fått sette seg slik at bekkebunnen blir helt tett er svært krevende å få til kunstig og med maskinell hjelp. Bekkene forsvinner ned i grunnen der hvor det graves enten i selve bekkeløpet eller inntil bekkeleiet og er spesielt utsatt i de tørre perioder.
Bekken fører relativt lite vann sommerstid, men den fører alltid vann selv om det er lite. Og det er akkurat det som skal til for at ungfisk av SØ klarer seg i de tørre perioder og etter hvert kan vandre ut i fjorden og bli voksne SØ til stor glede for fritidsfiske og folkehelse.

Min store frykt er derfor at Tosåsbekken rett og slett blir borte av nevnte årsak slik man har sett skjer andre tilsvarende steder, og da er en lokal stedegen SØ stamme ila få år borte for alltid. Det kan man ikke risikere, spesielt ikke i Åptafjordbassenget som pga. mange tekniske inngrep i andre SØ gytebekker har fått disse veldig redusert ila siste tiårene. Til tross for at man har flagget dette inn mot kommune og SF flere ganger over lang tid så er intet blitt rettet opp i. Man har derfor ingen tillitt til at det vil bli annerledes om også Tosåsbekken og Åptaåna blir negativt rammet, noe man vil få bekreftet i eftertiden om tiltaket som Baring søker tillatelse til å gjennomføre skulle bli konsesjonsgitt og realisert.

Rådgivende Biologer som deltok i Befaringen hadde ikke klart å spore opp at Tosåsbekken lå registrert i artsdatabesregisteret(laksefisklokaliteter) og utalte seg endel tvilende om bekken overhodet førte SØ. Dette gikk litt på troverdigheten løs da jeg var meget sikker på at Tosåsbekken ble ført inn i det midlertidige registeret som man fikk link og registreringsrettigheter til for 20 år siden av SF. Så hvorfor Tosåsbekken ikke ble med i overføringen til dagens offisielle register er ute av min kontroll. Men jeg lovet jeg lovet å komme tilbake med informasjon når jeg fant ut av det, og her er det.

Kommentar ført inn 2016

Tosåsbekken – Fakta

Tosåsbekken har i dag kunn gytestrekning fra utløp og opp til der 653 krysser bekken. Gamle men nå avdøde kilder fortalte at SØ kunne vandre helt opp til Tosåstjønna og gyte i den bekken møt øst som renner ut i tjønna. Da veien fikk ny kuvert antatt på 60 tallet så ble bekken også senket slik at den ble svært bratt oppstrøms dagens kuvert og vannfallet her er derfor normalt ikke farbart for SØ lengre. Men en sporstfisker hevder alikevel hadnakket at han fikk fin blank SØ med rødfarge i kjøttet i tosåstjønna for få år siden så det kan bety at noen SØ alikevel klarer å forsere vannfallet under optimale oppgangsforhold. Undertegnede har med selvsyn observert springende SØ i oppgangshinderet og bekrefter at å forsere dette vannfallet virker vanskelig. Den nevnte bekken som i tidligere tiden var gytebekk for SØ er i dag full av lokal gytende aure fra tjønna om høsten. Lokal småaure fra tjønna gyter også i mengder i utløpsbekken ned mot anadromt oppgangshinder. På høsten ser man mengder av gytende aure langsmed vegen.

Største fangede SØ ble fanget med hendene oppe ved kuverten en gang på 60 tallet og veide 7 kilo iflge. sikre men nå avdøde kilder.

Denne bekken bør tilbakeføres slik at SØ igjen får tilgang til øvre deler.

Roger Blindingsvolden

Database link.
https://www.arcgis.com/home/item.html?id=1523c2a68ddd446db3582aa01599aec7#overview

Kind Regards

Roger Blindingsvolden